

Arrest

nr. 208 768 van 4 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 21 april 1992.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 september 2015 en dient op 25 september 2015 een asielaanvraag in.

Op 22 augustus 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gehoord.

Op 6 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Tadzjiek te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in het dorp Qalacha in het district Ghorband/Siagerd van de provincie Parwan. U werkte als herder en was verantwoordelijk voor het verzorgen van de dieren van uw familie.

Begin augustus 2015 stonden er op een avond enkele mannen van de taliban aan uw huis. Uw vader sprak met hen aan de deur. De taliban zeiden tegen uw vader dat hij zijn zoon moest meesturen om de jihad te voeren. Uw vader antwoordde hen dat zijn zoon nu niet thuis was en dat ze over twee dagen opnieuw moesten terugkomen. De taliban vertrokken en uw vader belde naar uw oom van moederszijde om uit te leggen wat er gebeurd was. Uw oom besloot dat u het land moest verlaten en hij regelde uw vertrek uit Afghanistan.

Omwille van dit probleem met de taliban verliet u Afghanistan in augustus 2015. U reisde met een smokkelaar via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland. Op 14 september 2015 kwam u aan in België en op 25 september 2015 vroeg u er asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara en de taskara van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het district Ghorband/Siagerd van de provincie Parwan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is, wat aangeeft dat u niet recent in het district Ghorband/Siagerd gewoond heeft.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u uw profiel als herder op geen enkel moment aannemelijk heeft gemaakt. U kon namelijk maar zeer weinig informatie verschaffen over uw werk. Zo verklaarde u dagelijks met de schapen naar de bergen te gaan, behalve in de winter. In de winter hield u de dieren

thuis en voedde u ze met klaverblad. U legde echter tegenstrijdige verklaringen af over waar dat eten vandaan kwam. Zo vertelde u eerst dat klaverblad geoogst wordt in de Afghaanse maand Jauza, de lente (22 mei – 22 juni gregoriaanse kalender). Als u dan gevraagd werd hoe lang u dat kon bewaren, antwoordde u dat jullie klaverblad slechts enkele dagen of een week konden bewaren. Gevraagd waar dan het klaverblad vandaan kwam dat jullie in de winter aan de dieren gaven, antwoordde u dat jullie de dieren geen klaverblad gaven in de winter. Gevraagd wat u de dieren dan wel te eten gaf in de winter, zei u dan weer dat jullie de dieren mee naar buiten namen om te grazen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over uw dagelijkse bezigheid als herder kunnen absoluut niet overtuigen. Hierop reageerde u vervolgens dat jullie eten voor de dieren haalden in de bazaar. Gevraagd naar hoeveel zo een zak appels voor dieren dan kostte, verklaarde u dat deze gratis waren. Dat kan opnieuw niet overtuigen (CGVS, pp. 11-12).

Tevens verklaarde u verkeerdelijk dat een schaap 6 maanden zwanger is, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat een schaap hooguit 5 maanden zwanger is. Bovendien verklaarde u dat schapen elk moment van het jaar zwanger worden, dat er geen specifieke periode in jaar is dat de schapen drachtig zijn. Ook dit komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk dat de paartijd bij schapen loopt van augustus tot december (CGVS, p. 10, artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Voorts had u geen weet van ziektes die specifiek bij schapen voorkwamen, u zei enkel dat uw vader de dieren doodde als ze ziek werden en dat er dus geen manier was om ze te genezen. Zelfs nadat u werd uitgelegd dat er bij schapen net zoals bij mensen verschillende soorten ziektes voorkomen, herhaalde u dat jullie het enkel ziekte noemden (CGVS, p. 10). Ook deze informatie komt niet overeen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, er zijn namelijk heel wat verschillende ziektes die bij schapen kunnen voorkomen (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook wist u niet wat de naam van het schapenras was van jullie schapen. U noemde ze enkel huishoudschapen (CGVS, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt nochtans dat er verschillende soorten schapenrassen voorkomen in Afghanistan. Van een herder die jarenlang elke dag met zijn dieren bezig is, mag men op zijn minst verwachten dat u hiervan op de hoogte zou zijn. Als u hier op gewezen werd, bleef u volhouden dat u herder was en verklaarde u bovendien verkeerdelijk dat schapen in de winter bevallen (CGVS, p. 12). Bovenstaande vaststellingen stellen het door u aangemeten profiel als herder dan ook ernstig in vraag.

Wat betreft uw herkomst uit Ghorband/Siagerd dient er vervolgens te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over Ghorband/Siagerd beperkt en niet altijd correct is gebleken. Uit uw verklaringen bleek dat u slechts een beperkt aantal dorpen in Ghorband/Siagerd kon opnoemen, terwijl er zich in de directe omgeving van uw dorp heel wat andere dorpen bevinden. Zo kende u weliswaar de dorpen Lej, Saqa, Qalacha, Galian, Taylar, Dahne Tanga, Rangar, Markhankhel en Dane Farah Gard (CGVS, pp. 4-5), van het dorp Baghe Kham, een dorp dat net naast uw dorp ligt, had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 23). Ook de naam van het dorp Dahane Zaw zei u niets, terwijl de kaart waarover het CGVS beschikt aantoont dat dit dorp zich slechts op enkele kilometers van uw dorp bevindt (CGVS, p. 24). Het dorp Deh Naw situeerde u dan weer verkeerdelijk als onderdeel van Lej, terwijl de kaart aantoont dat die twee dorpen minstens 10 kilometer uit elkaar liggen (CGVS, p. 24; kaart toegevoegd aan het administratieve dossier).

Ook werd u gevraagd naar de districten die Ghorband/Siagerd omringen. Eerst antwoordde u dat u dat niet weet aangezien u er nooit kwam. Aangespoord om toch na te denken over de omringende districten, kon u er slechts 3 noemen: Shinwari, Shekh Ali en Surkhi Parsa (CGVS, p. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie AIMS kaart toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt namelijk dat er 6 districten grenzen aan Ghorband/ Siagerd district. Als u vervolgens gevraagd werd naar de provincies die Parwan omringen, antwoordde u eerst opnieuw dat u daar geen weet van heeft. Opnieuw spoorde het CGVS u aan na te denken over de aangrenzende provincies. U verklaarde dat de provincies Kapisa, Kabul, Jabal Sarau, Pansjir, Sarikar en Bagram Parwan omringen. Dit is opnieuw een opsomming die geheel niet correct is. Van de provincies die u opnoemde, grenzen enkel Kabul, Kapisa en Pansjir aan Parwan. Bagram is tevens geen provincie maar een district. U vergat ook de provincies Baghlan, Bamyan en Wardak te vermelden. Geconfronteerd met deze foutieve informatie, antwoordde u eerst dat u de vraag niet had begrepen. Als u de vraag dan opnieuw gesteld werd, hield u vast aan uw eerder gegeven antwoord (CGVS, pp. 16-17). Aangezien uit de kaarten waarover het CGVS beschikt duidelijk blijkt dat de provincie Baghlan onmiddellijk grenst aan Ghorband/Siagerd district, kan het niet overtuigen dat u hiervan geen weet zou hebben.

Tevens bleek u weinig op de hoogte te zijn van de recente geschiedenis in Ghorband/Siagerd. Dit blijkt wanneer het CGVS bijvoorbeeld peilt naar uw kennis van personen die in het (recente) verleden actief zijn geweest in Ghorband/Siagerd en in Parwan. Gevraagd naar wie er in uw regio bekende mensen zijn, kon u slechts de namen van twee personen noemen: districtschef Muhammad Sayeed Sadiqi en veiligheidscommandant Achmad Farid. Gevraagd naar hoe lang Muhammad Sayeed Sadiqi reeds aan de macht was, antwoordde u dat hij 6 of 7 jaar voor uw vertrek al districtschef was. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat Muhammad Sayeed Sadiqi pas in 2012, dus drie jaar voor uw vertrek, aan de macht kwam. Als u vervolgens gevraagd werd wat u nog meer over hem kon vertellen, zei u enkel dat u weet dat hij de districtschef was. Aangezien u zelf aanhaalde aan dat Muhammad Sayeed Sadiqi iemand is die iedereen in uw omgeving kent, kan het niet overtuigen dat u niet meer over hem wist. Zo had u geen idee wat zijn etniciteit was of uit welk dorp hij afkomstig was (CGVS, p. 17). Voorts noemde u ook Achmad Farid, maar ook over hem kon u niet meer vertellen, u kende enkel zijn naam (CGVS, pp. 17-18). Gevraagd naar wie er verder nog bekend was in uw omgeving, antwoordde u enkel dat dit de enige mensen zijn die iedereen kent (CGVS, p. 18). Voor iemand die zijn hele leven in Ghorband/Siagerd heeft gewoond, kan het niet overtuigen dat u slechts de namen van twee bekende personen uit uw regio kon opnoemen.

Als het CGVS u vervolgens vroeg wie de voorganger van de districtschef Muhammad Sayeed Sadiqi was, gaf u aan dat u dat niet wist. Ook wanneer u de naam Abdul Aleem Mujaddedi wordt voorgelezen, zei deze naam u niets (CGVS, p. 18). Hij nam nochtans de zeer zichtbare positie van districtchef waar in Ghorband/Siagerd in 2011 (zie artikel *Afghan Biographies*, toegevoegd aan het administratieve dossier). Elders blijkt dan weer duidelijk het ingestudeerde karakter van uw beperkte kennis. Zo wist u correct te vertellen dat Asim provinciegouverneur van Parwan was ten tijde van uw vertrek. U verklaarde echter verkeerdelijk dat hij reeds 3 of 4 jaar aan de macht was. De info toont namelijk aan dat Asim pas in juni 2015, vlak voor uw vertrek, is aangetreden als provinciegouverneur van Parwan. Ook wist u Abdul Basir Salangi te benoemen als voormalig provinciegouverneur, u had echter geen idee wanneer hij aan de macht was. Tevens zei de naam Abdul Jabar Taqwa u niets (CGVS, p. 18). Ook hij heeft voor een periode van 4 jaar de zeer zichtbare functie van provinciegouverneur bekleed in Parwan. Voorst noemde u correct Mamozai als veiligheidschef van uw provincie. Gevraagd naar wie dan de politiechefs in uw district waren, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven. Het feit dat u provinciale politiechef wel kende, maar de politiechefs uit uw district niet, toont opnieuw het beperkte en ingestudeerde karakter van uw relaas aan. Ook als het CGVS u de namen van de politiechefs voorleest, zeggen deze namen u niets (CGVS, pp. 18-19). Ook de naam Asmatullah zei u niets. Hij was een verliezende kandidaat in de provinciale verkiezingen in 2014, zijn aanhangers hebben de weg in Ghorband/Siagerd geblokkeerd (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook van deze protesten en de daaropvolgende wegblokkade door zijn aanhangers had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 19). Dat u zo weinig kennis heeft van bekende personen in uw district en provincie maakt uw herkomst uit deze regio weinig aannemelijk.

Ook over recente veiligheidsincidenten in uw regio kunnen uw verklaringen niet overtuigen. U sprak over enkele gevechten die 2 tot 3 jaar voor uw vertrek plaatsvonden. Gevraagd naar incidenten die hebben plaatsgevonden in het jaar voor uw vertrek, antwoordde u dat u daar geen weet van heeft (CGVS, p. 23). Uit onze informatie blijkt nochtans dat er op 11 april 2015, enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, een dode en 12 mensen gewond zijn geraakt bij de ontploffing van een kar in uw district (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Gezien de omvang van deze ontploffing, kan het niet overtuigen dat een inwoner van Ghorband/Siagerd hier geen weet van zou hebben. Voorts sprak u wel over de aanval waarbij veel onschuldige mensen zijn gedood door de Amerikanen, u situeert dit incident echter verkeerdelijk in de tijd (CGVS, pp. 15, 22). Ook had u geen weet van de sterke reactie die president Karzai gaf op deze aanval (CGVS, p. 23, artikels toegevoegd aan het administratieve dossier).

Het is tevens opmerkelijk dat u foutief situeert wanneer de laatste presidentsverkiezingen waren in Afghanistan. Volgens u werden deze 6 jaar geleden gehouden, terwijl uit onze informatie blijkt dat de laatste verkiezingen in 2014 hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 20, artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Voorts bleek ook uw kennis met betrekking tot de taliban in uw regio zeer beperkt. U haalde namelijk zelf aan de taliban overal in Ghorband/Siagerd aanwezig is, maar u slaagde er niet in één naam van een lokale talibancommandant te noemen (CGVS, p. 20). Ook van het Haqqani netwerk wist u niet wie dat ze waren (CGVS, p. 20). Volgens onze informatie is deze groepering nochtans actief in de hele Parwan provincie (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier).

Verdere twijfels worden gewekt door uw volkomen gebrek aan kennis over radiozenders in Afghanistan. Zo verklaarde u dat een radio had en uw vader er in de velden naar luisterde. Vervolgens werd u gevraagd enkele radiozenders op te noemen. U kende enkel BBC en Hazadi. U werd dan nog gevraagd of u lokale of nationale radiozenders kent maar u bleek er geen enkele te kunnen benoemen (CGVS, p. 7). Uit informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijken er nochtans drie lokale radiozenders in Parwan te bestaan, namelijk Dunia Radio, Voice of Peace Radio en Tolo Khurshid Radio. Opnieuw geeft dit aan dat uw fragmentarische kennis weinig authentiek is.

Ook uw kennis van de Afghaanse kalender kan niet overtuigen. Vooreerst had u geen idee welk jaar we momenteel zijn in de Afghaanse kalender (CGVS, p. 7). Ook had u geen idee in welk jaar u geboren was, u wist enkel dat u nu 25 jaar bent (CGVS, p. 7). Vervolgens werd u gevraagd de lentemaanden in de Afghaanse kalender op te noemen. Ook hier moest u het antwoord schuldig blijven. U verklaarde enkel dat u de kalender niet gebruikte en daarom de maanden niet kent (CGVS, p. 7). Voor iemand die zijn hele leven in Afghanistan gewoond zou hebben, kan het niet overtuigen dat u geen enkele notie heeft van de Afghaanse kalender. Bovendien wist u verder in het gehoor, als u gevraagd werd naar de oogstmaanden, wel te vertellen dat de maand Jauza in de lente valt (CGVS, p. 11). Dit toont opnieuw aan dat uw kennis een sterk ingestudeerd karakter vertoont.

Verdere twijfel over uw herkomst wordt gewekt door uw verklaringen over uw identiteitsdocument. Zo legde u een taskara neer om uw herkomst uit het district Ghorband/Siagerd te staven. Deze werd afgegeven op 14/10/1390 (24 december 2011 gregoriaanse kalender) en is dus geen bewijs van uw recente herkomst uit deze regio. Bovendien bleek u slechts een vaag idee te hebben van wanneer u deze zou verkregen had. U wist enkel dat het 6 of 7 jaar geleden was (CGVS, p. 3). Gevraagd of u enig idee heeft in welk jaar dit zou zijn geweest moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 3). U wist ook niet hoe oud u toen zou geweest zijn (CGVS, p. 3). Dat u geen enkele aanwijzing kan geven over wanneer u precies uw taskara verkregen zou kunnen hebben doet ernstig twijfelen aan de authenticiteit van dit document en daarom ook van uw beweerde herkomst.

Verder kon u maar weinig concrete informatie verschaffen over uw reiskosten en het begin van uw reisweg. U reisde bijna het hele land door naar Nimroz, maar u herinnerde zich enkel de plaatsnamen Kabul en Kandahar. Ook had u geen enkel idee hoeveel uw reis naar België gekost had, noch waar dat geld dan zou vandaan gekomen zijn (CGVS, p. 28). Dat u over al deze elementen maar zo weinig informatie kon verschaffen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst en uw asielrelaas.

Uit bovenstaande elementen kan dus niet anders dan geconcludeerd worden dat u zich bepaalde informatie eigen heeft willen maken, en niet spreekt vanuit uw eigen ervaringen en leefwereld, hetgeen uw recente herkomst uit het district Ghorband/Siagerd in de provincie Parwan ernstig in twijfel trekt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst en de reden(en) voor uw vertrek.

De door u neergelegde taskara van uw vader doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft uw taskara en de taskara van uw vader moet er worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en valse documenten" van 27 juni 2013) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Bovendien stemmen uw verklaringen aangaande de gedwongen rekrutering door de taliban die u aanhaalde in het geheel niet overeenstemt met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (CGVS, pp. 23-26; rapport toegevoegd aan uw dossier). Hieruit blijkt dat gedwongen rekrutering zelden voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban.

Bovendien blijkt dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Dergelijke individuele en gedwongen rekrutering zoals u deze beschreef komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in een tribale samenleving als de Afghaanse weinig aannemelijk te noemen. Dat geen van deze elementen aanwezig zijn in het door u voorgehouden relaas, roept vragen op en bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw beweerde rekrutering.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 22 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u geen zicht geeft op uw werkelijke herkomst, dit negatieve gevolgen heeft bij de beoordeling van uw asielaanvraag (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust (CGVS, pp. 29-30). Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst,

en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

In een tweede middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Tevens is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht schendt.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

II.1.2. Verwerende partij stelt eerstens geen geloof te hechten aan het profiel van verzoekende partij als herder:

[citaat bestreden beslissing, p. 2]

Wat het eten van de schapen betreft, is er duidelijk een misverstand ontstaan tijdens het gehoor. Verzoekende partij heeft immers verklaard dat zij enkel in de zomer de schapen klaverblad als eten gaven. In de winter haalden zij het eten voor de schapen van de bazaar.

Wat de paartijd van de schapen betreft, heeft verzoekende partij gezegd dat schapen in de winter zwanger worden en in de zomer bevallen. Zij begrijpt dan ook niet wat er tijdens het gehoor is misgelopen.

Ook wat de ziekte van de schapen betreft, werd er met verzoekende partij nooit besproken welke ziekte de schapen hadden. Haar vader zei dat de schapen ziek waren, dat ze niet geneze konden worden en dat zij moesten worden afgemaakt. Verwerende partij verwacht van verzoekende partij bijna een medische kennis over de schapen, terwijl zij een simpele herder was die haar vader hielp met de schapen. De verwachtingen van verwerende partij zijn dan ook niet ernstig en schenden op flagrante wijze het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

II.1.3. Ook wat de geografische kennis van verzoekende partij betreft, gaat verwerende partij bijzonder onredelijk te werk. Zij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit Ghorband, maar kan niet anders dan toe te geven dat verzoekende partij weldegelijk verschillende dorpen heeft genoemd in haar regio.

[citaat bestreden beslissing, p. 2]

Verwerende partij minimaliseert aldus de kennis van verzoekende partij, door te stellen dat verzoekende partij enkele van de door haar aangehaalde dorpen niet zou herkennen. Dit is niet ernstig. Verwerende partij neemt een kaart bij de hand en verwacht een encyclopedische kennis van verzoekende partij. Zelfs een gemiddeld persoon opgegroeid in België, met een degelijke opleiding en toegang tot allerhande technologie zal vaak niet in staat zijn om ALLE dorpen rondom zijn woonplaats op te noemen, laat staan dat dat kan verwacht worden van een simpele herder afkomstig uit Afghanistan!

Verzoekende partij kon ook 3 van de 6 districten opnoemen, ook al haalde zij herhaaldelijk aan dat zij nooit in deze districten is geweest!

II.1.4. Verwerende partij gaat verder met het minimaliseren van de kennis van verzoekende partij door de stellen dat zij 'slechts' 2 bekende personen van Ghorband kan opnoemen:

[citaat bestreden beslissing, p. 2, 3]

Hoelang Muhammad Sayeed aan de macht was, heeft verzoekende partij bij benadering gezegd. Zoals verwerende partij ook heel goed weet, wordt in Afghanistan geen belang gehecht aan data, leeftijden,... Velen kennen zelfs hun leeftijd of geboortedatum niet. Om van een herder te verwachten dat hij exact kan aangeven hoelang een bepaalde politiker aan de macht was, is dan ook niet ernstig.

De kennis die verzoekende partij heeft en correct kan weergeven, wordt door verwerende partij als 'ingestudeerd' afgedaan. Zo kon verzoekende partij bijvoorbeeld ook correct aangeven wie de provinciegouverneur (Asim) was, maar kon hij niet correct aangeven hoelang hij reeds provinciegouverneur was. Dit is voor verwerende partij blijkbaar voldoende om de kennis van verzoekende partij als 'ingestudeerd' van de hand te doen. Verwerende partij verliest volledig het profiel van verzoekende partij uit het oog!

Ook kon verzoekende partij verschillende incidenten aanhalen in haar regio - die niet betwist worden door verwerende partij (p. 15 CGVS), doch kon zij ze niet helemaal correct plaatsen in de tijd...

Dat verzoekende partij bijvoorbeeld niet kon aangeven welk jaar het thans is volgens het afghaans kalender, en deze kalender niet goed kent, is te wijten aan haar profiel van ongeletterde jongeman die als herder leefde in Afghanistan.

p. 7 CGVS

[...]

Verzoekende partij kon wel bijzonder veel informatie geven over haar dorp en regio van herkomst:

Zo situeerde zij bijvoorbeeld perfect de scholen in haar regio: p. 8 CGVS

[...]

Zij vertelde over de kliniek in de regio: p. 14 CGVS

[...]

Verzoekende partij heeft aldus weldegelijk veel informatie gegeven. Zij kan niet verwacht worden van elk incident op de hoogte te zijn en de exacte data ervan weer te geven, zeker rekening houdend met haar profiel. Zij verblijft ondertussen ook meer dan 2 jaar in België en is veel zaken vergeten.

II.1.5. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

En

"II.2.1. Zelfs als wordt er geen geloof gehecht aan de herkomst van verzoekende partij uit Shahr Zayeda, Afghanistan - quod certe non – dan nog meent verzoekende partij dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Immers, er wordt niet getwijfeld aan de Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij, enkel aan de regio van waar zij afkomstig zou zijn. Echter, de situatie in heel Afghanistan is desastreus, en verzoekende partij kan zich nergens in Afghanistan veilig vestigen.

De geweldplegingen en incidenten waarbij gewone burgers slachtoffer worden, zijn werkelijk niet meer bij te houden.

In een zeer recent rapport van oktober 2017 hekelt Amnesty International het terugsturen van Afghaanse vluchtelingen naar hun land van herkomst. (stuk 3) Amnesty International stelt dat Afghanistan geen veilig land is en dat Europese landen moeten ermee stoppen gevluchte Afghanen naar hun vaderland terug te sturen.

Volgens Amnesty International riskeren ze na hun „deportatie" te worden vervolgd, gemarteld, ontvoerd of zelfs gedood. Zij noemt het EU-beleid in het rapport „roekeloos" en een „onbeschaamde schending van het internationaal recht."

Het wordt steeds onveiliger in Afghanistan, stelt Amnesty in het rapport "Forced Back to Danger". De bijna 10.000 Afghanen die landen als Nederland, Zweden en Noorwegen hebben teruggestuurd lopen allerlei gevaren. EU-agentschappen zijn hiervan op de hoogte, maar stellen dat nog eens meer dan 80.000 Afghanen kunnen worden uitgezet, aldus Amnesty.

Zo stelt het rapport ondermeer het volgende: p. 7 en 8 (eigen onderlijning)

"Afghanistan is currently gripped by a non-international armed conflict between what are known as "AntiGovernment Elements" and Pro-Government Forces. Among the Anti-Government Elements are the Taliban and the group calling itself the Islamic State, but more than 20 armed groups are operating inside the country. UN expert reports and other sources provide evidence that the conflict in Afghanistan and the impact on civilians have gotten worse in the last two years. The United Nations Assistance

Mission in Afghanistan (UNAMA) reported that 2016 was the deadliest year on record for civilians in Afghanistan, with 11,418 people killed or injured. The UN body stated:

"In 2016, conflict-related insecurity and violence inflicted severe harm on civilians, especially women and children. The intensification of armed clashes between Pro-Government Forces and Anti-Government Elements over territorial gains and losses resulted in record levels of civilian harm, including the highest number of child casualties and levels of internal displacement documented since 2009."

The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. The UN recorded more than 16,290 security-related incidents in the first eight months of 2017 alone. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as "intensively volatile" and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had "reverted to an increasingly acute humanitarian crisis."

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 injured). The majority of these deaths and injuries resulted from the use of Improvised Explosive Devices by Anti-Government Elements in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure plate devices. UNAMA has stated that in the first half of 2017, it documented more civilian deaths and injuries from suicide and complex attacks than in any previous six month period since the UN agency began systematic documentation of civilian casualties in 2009.

In terms of civilian casualties, Kabul is the most dangerous province in Afghanistan. However, a review of the 10 provinces with the highest numbers of civilian casualties in 2016 shows that conflict took place countrywide, with provinces in the North, South, East, West and central areas all affected.

The conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. Statements by UNAMA and the UN Secretary-General, as well as US government authorities, international NGOs and parts of the Afghan government all underscore the extent to which people are at risk across the country.

Beyond the threat of serious harm to all Afghans as a result of the ongoing conflict, many people in the country are also at particular risk of persecution - defined in European Union (EU) and international law as "severe violations of basic human rights" on the basis of a person's race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion. Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country. Regardless of whether the area is under the effective control of Pro-Government Forces or Anti-Government Elements. In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations. Pro-government armed groups are responsible for abuses such as deliberate killings, assault, extortion and intimidation. In regions in which Anti-Government Elements are in control, human rights violations are widespread.

These include extrajudicial executions, torture and ill-treatment, as well as denials of the rights to free movement, freedom of expression, political participation, access to education and the right to health care. Moreover, both sides of the conflict perpetrate human rights violations in areas outside their respective control."

Er vallen aldus duizenden doden en gewonden en de situatie is er de laatste 2 jaar enorm op achteruit gegaan.

Niet alleen wordt Afghanistan geteisterd door terroristisch geweld, er heerst er ook een humanitaire crisis: (eigen onderlijning)

"Furthermore, Afghanistan is the site of an acute humanitarian crisis. The UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) estimated that 9.3 million people will require humanitarian assistance in 2017. Over 9 million Afghans have limited or no access to essential health services. The country's infant and maternal mortality rates are among the worst in the world, at 73/1,000 live births and 327/100,000 respectively. Food security is deteriorating, with 1.6 million people severely food insecure across the country."

II.2.2. Het is voor verzoekende partij onmogelijk om terug te keren naar haar land van herkomst en er een menswaardig leven te leiden, zonder vrees voor haar leven en voor onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoekende partij is er zeker van dat zij ten prooi zal vallen van het Taliban of slachtoffer zal worden van willekeurig geweld: p. 10 Amnesty International rapport

"Afghanistan is deeply unsafe, and has become more so in recent years. Yet European countries are returning people to Afghanistan in increasingly large numbers, even as the violence in the country escalates. At present, given the grave security and human rights situation across the country, all returns to Afghanistan constitute refoulement. For the principle of non-refoulement to be breached, it is not necessary for serious harm to ensue: the human rights violation takes place when someone is returned to a real risk of such harm. European governments have remained willfully blind to the dangers to which returnees are exposed, and - together with the EU - are putting Afghanistan under tremendous pressure to accept large numbers of returnees. Prioritizing deportations, heedless of the evidence, is reckless and illegal."

De actuele situatie in heel Afghanistan is erg onveilig, het terugsturen van Afghanen - waar ook in Afghanistan, houdt een schending in van het non-refoulement beginsel.

De cijfers van de doden en gewonden in 2017 liegen er niet om: p. 19-20 Amnesty International rapport: (eigen onderlijning)

The deterioration in the security situation witnessed in 2016 has persisted into 2017. In June 2017, the UN Secretary-General characterized the situation in Afghanistan as "intensively volatile" and the European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO) stated that the situation had "reverted to an increasingly acute humanitarian crisis."

The UN recorded more than 16,290 security-related incidents in the first eight months of 2017. In his September 2017 report to the Security Council, the UN Secretary-General stated:

"The continuing high numbers are attributed mainly to armed clashes, which represent 64 per cent of the total security incidents and have increased by 5 per cent since 2016. The record level of armed clashes seen during 2017 reinforced the shift in the conflict evident since earlier in the year, away from asymmetric attacks towards a more traditional conflict pattern characterized by often prolonged armed clashes between government and anti-government forces."

Between 1 January and 30 June 2017, UNAMA documented 5,243 civilian casualties (1,662 deaths and 3,581 people injured).

Some of the key trends noted by UNAMA in the first six months of 2017 include:

- In the first half of 2017, the UN agency recorded more civilian deaths and injuries from suicide and complex attacks than in any previous six month period since the mission began systematic documentation of civilian casualties in 2009.
- The majority of these casualties resulted from Anti-Government Elements using Improvised Explosive Device tactics in civilian-populated areas - particularly suicide bombs and pressure-plate devices.
- 19% of all civilian casualties occurred in Kabul city.
- Civilian casualties increased in 15 of Afghanistan's 34 provinces, mainly due to increased attacks by Anti-Government Elements.

UNAMA also stated that "of extreme concern" was the fact that "suicide and complex attacks caused 1,151 civilian casualties (259 deaths and 892 injured), a 15% increase compared to the first six months of 2016."⁴⁰ The UNAMA report went on to state that: "Of the 1,048 civilian casualties (219 deaths and 829 injured) documented in Kabul province, 94 per cent resulted from suicide and complex attacks carried out by Anti-Government Elements in Kabul city."

(...)

p. 21

"As the above list of provinces indicates, no part of Afghanistan is safe.

Casualties have been documented from North to South and East to West. Moreover, the conflict is volatile and involves multiple groups that are constantly seeking to gain or regain territory, and whose actions can be unpredictable. A number of UN agencies and NGOs have underscored the wide-ranging nature of the conflict."

Geen enkel deel van Afghanistan is dan ook veilig genoeg te noemen om asielzoekers terug te sturen zonder gevaar voor blootstelling aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

II.2.3 Bovendien mag het bijzonder kwetsbare profiel van verzoekende partij niet uit het oog worden verloren. Verzoekende partij is na al die jaren in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging:

p. 24 Amnesty International rapport

"Beyond the threat of serious harm to all Afghans as a result of the ongoing conflict, many people in the country are also at particular risk of persecution - defined in European Union (EU) and international law as "severe violations of basic human rights"⁶² on the basis of a person's race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinion.

According to UNHCR's guidelines on assessing Afghans' international protection claims, people with certain profiles require a particularly careful examination of the possible risks to them:

- members of the Afghan security forces, particularly the Afghan National Police;
- civilians associated with (or perceived as supportive of) the international military forces, such as people working as drivers, contractors or interpreters;
- individuals perceived as "Westernized," including people who have returned from Western countries - some of whom have been tortured or killed by anti-government elements on the basis that they had become "foreigners" or that they were spies for a Western country
- men of fighting age, as well as children in the context of underage and forced recruitment
- women and girls with certain profiles or in certain circumstances - for instance, those at risk of sexual and gender-based violence or harmful traditional practices, and women perceived as contravening social norms;

- *members of religious minorities, who reportedly avoid stating their beliefs publicly or gathering openly to worship, out of fear of discrimination, ill-treatment, arbitrary detention, or death;*
- *converts from Islam, as conversion from Islam is deemed apostasy in Afghanistan, which under the Afghan courts' interpretation of Islamic law is punishable by death;*
- *individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities, as consensual same-sex relations are criminalized, with gay men and boys (and those perceived to be gay) suffering discrimination and violence, including at the hands of the Afghan authorities, Anti-Government Elements, and their community or family members;*
- *ethnic minorities including Hazaras; and*
- *people involved in blood feuds, that is: members of a family killing members of another family in retaliatory acts of vengeance.*

Persecution is not a localized threat. This serious human rights violation takes place across the country, regardless of whether the area is under the effective control of Pro-Government Forces or Anti-Government Elements. In areas under the control of the government, State agents routinely perpetrate human rights violations."

De mensenrechten worden in heel Afghanistan meer en meer geschonden.

II.2.4. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.2.5. De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiar de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1 Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Qalacha, gelegen in het district Ghorband/Siagerd van de provincie Parwan. Zij verklaart dat zij als herder verantwoordelijk was voor het verzorgen van de dieren van haar familie. Zij zou in Qalacha hebben verbleven tot zij halverwege 2015 problemen kreeg met de taliban en zich genoodzaakt zag haar land van herkomst te verlaten.

De Raad benadrukt dat het voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming essentieel is dat de verzoeker om internationale bescherming de asielinstanties duidelijk zicht biedt op zijn identiteit, nationaliteit en herkomst uit de voorgehouden regio.

Ter staving van haar verzoek legt de verzoekende partij tijdens de administratieve procedure haar *taskara* en de *taskara* van haar vader neer. Op 4 juni 2018 vult de verzoekende partij haar verzoekschrift aan met volgende stukken: een verklaring van de dorpsverantwoordelijke (stuk 4), twee foto's waarop de verzoekende partij te zien zou zijn in de omgeving van haar dorp (stuk 5), de fotokopie van een briefomslag waarin stukken 4 en 5 door verzoekers oom werden opgestuurd (stuk 6).

De *taskara* van verzoekers vader toont op zich niet aan dat de verzoekende partij zelf afkomstig is uit het dorp Qalacha in het district Ghorband/Siagerd in de provincie Parwan. Verzoekers eigen *taskara* is op zich niet voldoende om zijn afkomst uit het dorp Qalacha in het district Ghorband/Siagerd in de provincie Parwan en zijn verblijfssituatie voorafgaand aan zijn komst naar België zonder meer aan te tonen nu uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt (COI Focus "Afghanistan. Corruptie en valse documenten" van 27 juni 2013). Van de verklaring van de dorpsverantwoordelijke legt de verzoekende partij bovendien slechts een fotokopie voor. Het betreft derhalve een makkelijk te manipuleren document waarvan de authenticiteit en de auteur onmogelijk te verifiëren zijn. Het landschap op de achtergrond van de neergelegde foto's is volgens de verzoekende partij typisch voor de omgeving waaruit zij stelt afkomstig te zijn. Zij licht evenwel niet toe wat aan dit landschap zo typisch is derwijze dat op basis van dit element geen twijfel zou kunnen bestaan over de locatie waar deze foto's werden genomen. De Raad beschikt verder over geen enkele objectieve aanwijzing met betrekking tot de plaats waar, het tijdstip waarop of de omstandigheden waarin deze foto's werden gemaakt. De briefomslag kan aantonen dat de verzoekende partij post heeft ontvangen uit de provincie Parwan, maar kan haar herkomst uit deze provincie niet aantonen.

Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken geloof te hechten aan verzoekers herkomst uit Ghorband. Bijgevolg moet worden nagegaan of de in het kader van huidig verzoek afgelegde verklaringen met betrekking tot de herkomst van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat hieraan geloof zou kunnen worden gehecht.

Aangezien de verzoekende partij verklaart geboren te zijn in het dorp Qalacha gelegen in het district Ghorband van de provincie Parwan en daar tot aan haar komst naar België in 2015 te hebben verbleven, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij daadwerkelijk van deze regio in Afghanistan afkomstig is en er jaren verbleven heeft. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Haar werden meerdere vragen gesteld waarmee gepeild werd naar haar kennis aangaande elementen behorende tot haar onmiddellijke leefomgeving in Afghanistan. Haar kennis is echter ontoereikend.

De verzoekende partij maakt vooreerst haar voorgehouden profiel van herder niet aannemelijk. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand terecht het volgende vastgesteld en overwogen:

"(...) U kon namelijk maar zeer weinig informatie verschaffen over uw werk. Zo verklaarde u dagelijks met de schapen naar de bergen te gaan, behalve in de winter. In de winter hield u de dieren thuis en voedde u ze met klaverblad. U legde echter tegenstrijdige verklaringen af over waar dat eten vandaan kwam. Zo vertelde u eerst dat klaverblad geoogst wordt in de Afghaanse maand Jauza, de lente (...). Als u dan gevraagd werd hoe lang u dat kon bewaren, antwoordde u dat jullie klaverblad slechts enkele dagen of een week konden bewaren. Gevraagd waar dan het klaverblad vandaan kwam dat jullie in de winter aan de dieren gaven, antwoordde u dat jullie de dieren geen klaverblad gaven in de winter. Gevraagd wat u de dieren dan wel te eten gaf in de winter, zei u dan weer dat jullie de dieren mee naar

buiten namen om te grazen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over uw dagelijkse bezigheid als herder kunnen absoluut niet overtuigen. Hierop reageerde u vervolgens dat jullie eten voor de dieren haalden in de bazaar. Gevraagd naar hoeveel zo een zak appels voor dieren dan kostte, verklaarde u dat deze gratis waren. Dat kan opnieuw niet overtuigen (CGVS, pp. 11-12).

Tevens verklaarde u verkeerdelijk dat een schaap 6 maanden zwanger is, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat een schaap hooguit 5 maanden zwanger is. Bovendien verklaarde u dat schapen elk moment van het jaar zwanger worden, dat er geen specifieke periode in jaar is dat de schapen drachtig zijn. Ook dit komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk dat de paartijd bij schapen loopt van augustus tot december (CGVS, p. 10, artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Voorts had u geen weet van ziektes die specifiek bij schapen voorkwamen, u zei enkel dat uw vader de dieren doodde als ze ziek werden en dat er dus geen manier was om ze te genezen. Zelfs nadat u werd uitgelegd dat er bij schapen net zoals bij mensen verschillende soorten ziektes voorkomen, herhaalde u dat jullie het enkel ziekte noemden (CGVS, p. 10). Ook deze informatie komt niet overeen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, er zijn namelijk heel wat verschillende ziektes die bij schapen kunnen voorkomen (artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook wist u niet wat de naam van het schapenras was van jullie schapen. U noemde ze enkel huishoudschapen (CGVS, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt nochtans dat er verschillende soorten schapenrassen voorkomen in Afghanistan. Van een herder die jarenlang elke dag met zijn dieren bezig is, mag men op zijn minst verwachten dat u hiervan op de hoogte zou zijn. Als u hier op gewezen werd, bleef u volhouden dat u herder was en verklaarde u bovendien verkeerdelijk dat schapen in de winter bevallen (CGVS, p. 12). Bovenstaande vaststellingen stellen het door u aangemeten profiel als herder dan ook ernstig in vraag."

Bovenstaande motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en deugdelijk en worden door de Raad overgenomen. In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij aan dat zij tijdens haar gehoor heeft verklaard dat zij de schapen enkel in de zomer klaverblad te eten gaf en dat zij in de winter eten van de bazaar haalde. De Raad kan op basis van het gehoorverslag slechts vaststellen dat de verzoekende partij aanvankelijk verklaarde dat zij de schapen in de winter binnen nam en (onder meer) klaver te eten gaf. Verderop gevraagd waar zij deze klaver in de winter dan vandaan haalde, gelet op haar verklaring dat klaver in de lente wordt geoogst en maar maximaal een week houdbaar is, antwoordde de verzoekende partij plots dat de dieren in de winter geen klaver krijgen. Vervolgens gevraagd wat zij de dieren dan wel gaf, antwoordde de verzoekende partij dat zij ze buiten liet grazen, wat dan weer tegenstrijdig is met haar eerdere verklaring dat zij de dieren in de winter binnenhield. Hiermee geconfronteerd, gaf de verzoekende partij aan dat haar schapen 's winters overschotten van de bazaar te eten kregen (stuk 5, gehoorverslag, p. 10-12). De eenvoudige bewering dat het hier om een misverstand zou gaan, toont de verzoekende partij niet aan en vindt geen steun in het administratief dossier. Ook waar zij stelt te hebben gezegd dat de schapen in de winter zwanger worden en in de zomer bevallen, beperkt de verzoekende partij zich tot een loutere bewering die geen steun vindt in het gehoorverslag. Blijkens het gehoorverslag heeft de verzoekende partij verklaard dat schapen het hele jaar door zwanger kunnen worden (stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Het is verder niet aannemelijk dat de verzoekende partij nooit zou geweten hebben welke aandoening een schaap had wanneer het ziek was en dat zieke schapen, ongeacht hun toestand, door haar vader werden afgemaakt. Van iemand die dag in dag uit voor schapen zorgt kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat hij door ervaring de meest voorkomende ziektes bij zijn dieren kan herkennen zodat hij hiervoor desgevallend een minder drastische oplossing kan zoeken dan het betrokken dier zomaar af te maken.

Vervolgens stelt de Raad vast dat de geografische kennis van de verzoekende partij met betrekking tot haar voorgehouden herkomstregio sterk te wensen overlaat. Zoals de verzoekende partij correct opmerkt, kon zij tijdens haar gehoor verschillende dorpen uit haar regio opnoemen (stuk 5, gehoorverslag, p. 4, 5). Deze kennis weegt evenwel niet op tegen de vaststelling dat de verzoekende partij geen of slechts een gebrekkige kennis bleek te hebben van enkele dorpen die haar niet onbekend kunnen zijn, zoals in de bestreden beslissing terecht vastgesteld: "(...) Zo kende u weliswaar de dorpen Lej, Saqa, Qalacha, Galian, Taylar, Dahne Tanga, Rangar, Markhankhel en Dane Farah Gard (CGVS, pp. 4-5), van het dorp Baghe Kham, een dorp dat net naast uw dorp ligt, had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 23). Ook de naam van het dorp Dahane Zaw zei u niets, terwijl de kaart waarover het CGVS beschikt aantoont dat dit dorp zich slechts op enkele kilometers van uw dorp bevindt (CGVS, p. 24). Het dorp Deh Naw situeerde u dan weer verkeerdelijk als onderdeel van Lej, terwijl de kaart aantoont dat die twee dorpen minstens 10 kilometer uit elkaar liggen (CGVS, p. 24; kaart toegevoegd aan het administratieve dossier)." De suggestie dat de verwerende partij een kaart bij de hand neemt en van de verzoekende partij een encyclopedische kennis verwacht, volgt de Raad niet. Iemand die zijn hele leven

in Qalacha heeft gewoond dient niet over encyclopedische kennis te beschikken om dorpen gelegen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp te kennen en correct te situeren. Het argument dat zelfs een gemiddeld persoon opgegroeid in België met een degelijke opleiding en toegang tot allerhande technologie vaak niet in staat zal zijn om alle dorpen rondom zijn woonplaats op te noemen, laat staan een simpele herder uit Afghanistan, is niet dienstig. Vooreerst maakt de verzoekende partij haar profiel van eenvoudige herder niet aannemelijk, zoals hoger uiteengezet. De verzoekende partij werd verder op geen enkel moment gevraagd alle haar omringende dorpen op te sommen. Wel werd zij geconfronteerd met de namen van enkele nabijgelegen dorpen en werd haar gevraagd deze dorpen te situeren ten opzichte van haar eigen dorp, waartoe zij in een aantal gevallen niet in staat bleek (stuk 5, gehoorverslag, p. 23). Daarnaast bleek de verzoekende partij niet in staat om een correcte en volledige opsomming te geven van de aangrenzende districten en provincies (stuk 5, gehoorverslag, p. 16; kaart UNOCHA in administratief dossier). Nog daargelaten de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden profiel, is het enkele feit dat de verzoekende partij nooit in andere districten zou zijn geweest niet afdoende om zijn gebrekkige kennis desbetreffend te verschonen of verklaren.

Verder stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat de verzoekende partij geen notie blijkt te hebben van de Afghaanse kalender:

"(...) Vooreerst had u geen idee welk jaar we momenteel zijn in de Afghaanse kalender (CGVS, p. 7). Ook had u geen idee in welk jaar u geboren was, u wist enkel dat u nu 25 jaar bent (CGVS, p. 7). Vervolgens werd u gevraagd de lentemaanden in de Afghaanse kalender op te noemen. Ook hier moest u het antwoord schuldig blijven. U verklaarde enkel dat u de kalender niet gebruikte en daarom de maanden niet kent (CGVS, p. 7). Voor iemand die zijn hele leven in Afghanistan gewoond zou hebben, kan het niet overtuigen dat u geen enkele notie heeft van de Afghaanse kalender. Bovendien wist u verder in het gehoor, als u gevraagd werd naar de oogstmaanden, wel te vertellen dat de maand Jauza in de lente valt (CGVS, p. 11). Dit toont opnieuw aan dat uw kennis een sterk ingestudeerd karakter vertoont.

Waar de verzoekende partij bovenstaande vaststellingen wijt aan haar profiel van ongeletterde herder, herhaalt de Raad dat zij dit profiel niet aannemelijk maakt. Bovendien mag zelfs van een ongeletterde en ongeschoolde jongeman worden verwacht dat hij de Afghaanse kalender kan hanteren, aangezien dit een basisvereiste is om in de Afghaanse samenleving te kunnen functioneren.

Zoals door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vastgesteld, en door de verzoekende partij niet betwist, situeerde zij de laatste presidentsverkiezingen in Afghanistan tijdens haar gehoor op 22 augustus 2017 zes jaar eerder, daar waar uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat deze verkiezingen in 2014 plaatsvonden (stuk 5, gehoorverslag, p. 19).

De Raad schaaft zich tevens achter de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar deze op goede gronden oordeelt dat verzoekers kennis van lokale publieke figuren ondermaats is. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gesteld:

"(...) Gevraagd naar wie er in uw regio bekende mensen zijn, kon u slechts de namen van twee personen noemen: districtschef Muhammad Sayeed Sadiqi en veiligheidscommandant Achmad Farid. Gevraagd naar hoe lang Muhammad Sayeed Sadiqi reeds aan de macht was, antwoordde u dat hij 6 of 7 jaar voor uw vertrek al districtschef was. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat Muhammad Sayeed Sadiqi pas in 2012, dus drie jaar voor uw vertrek, aan de macht kwam. Als u vervolgens gevraagd werd wat u nog meer over hem kon vertellen, zei u enkel dat u weet dat hij de districtschef was. Aangezien u zelf aanhaalde aan dat Muhammad Sayeed Sadiqi iemand is die iedereen in uw omgeving kent, kan het niet overtuigen dat u niet meer over hem wist. Zo had u geen idee wat zijn etniciteit was (...) (CGVS, p. 17). Voorts noemde u ook Achmad Farid, maar ook over hem kon u niet meer vertellen, u kende enkel zijn naam (CGVS, pp. 17-18). Gevraagd naar wie er verder nog bekend was in uw omgeving, antwoordde u enkel dat dit de enige mensen zijn die iedereen kent (CGVS, p. 18). Voor iemand die zijn hele leven in Ghorband/Siagerd heeft gewoond, kan het niet overtuigen dat u slechts de namen van twee bekende personen uit uw regio kon opnoemen.

Als het CGVS u vervolgens vroeg wie de voorganger van de districtschef Muhammad Sayeed Sadiqi was, gaf u aan dat u dat niet wist. Ook wanneer u de naam Abdul Aleem Mujaddedi wordt voorgelezen, zei deze naam u niets (CGVS, p. 18). Hij nam nochtans de zeer zichtbare positie van districtchef waar in Ghorband/Siagerd in 2011 (zie artikel Afghan Biographies, toegevoegd aan het administratieve dossier). Elders blijkt dan weer duidelijk het ingestudeerde karakter van uw beperkte kennis. Zo wist u correct te vertellen dat Asim provinciegouverneur van Parwan was ten tijde van uw vertrek. U verklaarde echter verkeerdelijk dat hij reeds 3 of 4 jaar aan de macht was. De info toont namelijk aan dat Asim pas in juni 2015, vlak voor uw vertrek, is aangetreden als provinciegouverneur van Parwan. Ook wist u Abdul Basir

Salangi te benoemen als voormalig provinciegouverneur, u had echter geen idee wanneer hij aan de macht was. Tevens zei de naam Abdul Jabar Taqwa u niets (CGVS, p. 18). Ook hij heeft voor een periode van 4 jaar de zeer zichtbare functie van provinciegouverneur bekleed in Parwan. Voorst noemde u correct Mamozai als veiligheidschef van uw provincie. Gevraagd naar wie dan de politiechefs in uw district waren, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven. Het feit dat u provinciale politiechef wel kende, maar de politiechefs uit uw district niet, toont opnieuw het beperkte en ingestudeerde karakter van uw relaas aan. Ook als het CGVS u de namen van de politiechefs voorleest, zeggen deze namen u niets (CGVS, pp. 18-19). Ook de naam Asmatullah zei u niets. Hij was een verliezende kandidaat in de provinciale verkiezingen in 2014, zijn aanhangers hebben de weg in Ghorband/Siagerd geblokkeerd (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook van deze protesten en de daaropvolgende wegblokkade door zijn aanhangers had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 19). Dat u zo weinig kennis heeft van bekende personen in uw district en provincie maakt uw herkomst uit deze regio weinig aannemelijk."

De verzoekende partij kan bezwaarlijk ernstig menen dat zij bij benadering heeft aangegeven hoe lang Muhammad Sayed Sadeeqi aan de macht was, nu zij zijn aantreden omstreeks 2008 situeerde, daar waar uit informatie in het administratief dossier blijkt dat hij pas in 2012 aan de macht kwam als districtschef (stuk 5, gehoorverslag, p. 17). Dat in Afghanistan geen belang zou worden gehecht aan data of leeftijden, een bewering die de verzoekende partij overigens niet staft, neemt niet weg dat van Afghaanse burgers mag worden verwacht dat zij het bewind van lokale gezagsdragers min of meer in de tijd kunnen situeren. Waar de verzoekende partij suggereert dat de verwerende partij haar kennis als 'ingestudeerd' van de hand doet, louter en alleen omdat zij niet correct kon aangeven hoe lang Asim reeds provinciegouverneur was, benadrukt de Raad dat dit oordeel steun vindt in het geheel van de hoger weergegeven vaststellingen, die door de verwerende partij niet worden weerlegd of ontkracht. Te dezen herhaalt de Raad dat de verzoekende partij haar voorgehouden profiel niet aannemelijk maakt, zodat dit niet ter verschoning of verklaring van haar gebrekkige kennis in aanmerking kan worden genomen.

Waar de verzoekende partij er tot slot op wijst dat zij verschillende incidenten in haar regio kon aanhalen die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet worden betwist, doet zij geen afbreuk aan volgende vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

"(...) U sprak over enkele gevechten die 2 tot 3 jaar voor uw vertrek plaatsvonden. Gevraagd naar incidenten die hebben plaatsgevonden in het jaar voor uw vertrek, antwoordde u dat u daar geen weet van heeft (CGVS, p. 23). Uit onze informatie blijkt nochtans dat er op 11 april 2015, enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, een dode en 12 mensen gewond zijn geraakt bij de ontploffing van een kar in uw district (zie artikel toegevoegd aan het administratieve dossier). Gezien de omvang van deze ontploffing, kan het niet overtuigen dat een inwoner van Ghorband/Siagerd hier geen weet van zou hebben. Voorts sprak u wel over de aanval waarbij veel onschuldige mensen zijn gedood door de Amerikanen, u situeert dit incident echter verkeerdelijk in de tijd (CGVS, pp. 15, 22). Ook had u geen weet van de sterke reactie die president Karzai gaf op deze aanval (CGVS, p. 23, artikels toegevoegd aan het administratieve dossier)."

Waar de verzoekende partij wijst op de informatie die zij wel kon geven met betrekking tot scholen en een kliniek in haar regio, is de Raad van oordeel dat deze kennis niet opweegt tegen het hoger vastgestelde gebrek aan elementaire kennis aangaande verzoekers onmiddellijke leefomgeving. De overweging dat de verzoekende partij inmiddels meer dan twee jaar in België verblijft en veel zaken zou zijn vergeten, is in het licht van deze fundamentele onwetendheden geen toereikend verweer.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat zij na al die jaren in Europa verwesterd is en verwijst zij naar richtlijnen van UNHCR waaruit blijkt dat individuen die als "verwesterd" worden gepercipieerd een risicoprofiel hebben. Zij brengt evenwel geen concrete en pertinente elementen bij waaruit kan blijken dat haar verblijf sinds september 2015 in België van haar een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat zij haar leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

De verwijzing naar een algemeen rapport van Amnesty International van oktober 2017 waaruit blijkt dat de mensenrechten in Afghanistan meer en meer worden geschonden (zie stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift) volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hierover in gebreke.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan er geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in hoofde van de verzoekende partij vastgesteld worden.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partij staat in dezen niet ter discussie. Zij maakt echter haar voorgehouden herkomst uit het district Ghorband/Siagerd gelegen in de provincie Parwan niet aannemelijk, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij betoogt dat het eigenlijk niet van belang is uit welke regio van Afghanistan zij afkomstig is, aangezien Amnesty International in een rapport van oktober 2017 besluit dat Afghanistan geen veilige plaatsen kent en elke repatriëring naar Afghanistan afraadt (stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift, rapport *“Forced Back to Danger. Asylum-Seekers Returned from Europe to Afghanistan”*). Het is inderdaad zo dat Amnesty International van mening is dat geen enkel deel van Afghanistan veilig is en dat het repatriëringen naar Afghanistan afraadt. Louter op basis van voormeld standpunt van Amnesty International, dat geen juridisch bindende kracht heeft, kan geen subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aan de verzoekende partij toegekend worden. In dit verband wijst de Raad op het gestelde in het arrest “Elgafaji” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07), waar het Hof van Justitie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en

- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

a. In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden. (hypothese 1)

b. De tweede hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat - dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd - maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijn hoofd het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. (hypothese 2)

Uit het rapport van Amnesty International blijkt niet dat voor heel Afghanistan geldt dat voor elke Afghaanse burger, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden. Daarom is het essentieel dat de verzoekende partij haar regio van herkomst ter kennis brengt van de Raad, zodat kan onderzocht worden of de verzoekende partij valt onder het toepassingsgebied van hypothese 1 of 2 uit het arrest “Elgafaji”.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS